

Slachthuisgegevens benutten

Jeanne en Gerard Donkers uit het Brabantse Oosteind runnen een vleesvarkensbedrijf. Ze zijn niet alleen secuur, maar benutten alle beschikbare informatie om hun dieren gezond te houden. De slachtgegevens van slachterij Vion helpen hen daarbij.

FRANK DE VRIES

Niet alleen de hond verwelkomt vriendelijk, ook het echtpaar Jeanne en Gerard Donkers maakt een gastvrije indruk tijdens de begroeting in de keuken. Als het erf, de keuken en woonkamer garant staan voor de hygiëne in de stallen, moeten die stallen wel heel clean zijn. Alles ademt dat uit. Jeanne en Gerard mesten op twee locaties met tezamen 1.900 varkensplaatsen rond 5.500 varkens per jaar. Dierenarts Piet Dirven van VarkensGezondheidsTeam Zuid in Oisterwijk is al tien jaar hun vaste bedrijfsdierenarts.

Informatie cruciaal

Gerard is aan het begin van het interview al druk doende met zijn iPad. "Ik zoek alles op en probeer mijn stalgegevens goed te monitoren", vertelt Gerard 'vanachter' zijn elektronische beeldscherm. Hij wil graag kwijt dat het analyseren van de slachtgegevens met FarmingNet lastig is. "Maar misschien ben ik de enige die moeite heeft met het tevoorschijn toveren van de gewenste cijfers." De slachtgegevens worden rap teruggekoppeld via het systeem FarmingNet van slachter Vion. Jeanne kan zich niet heugen dat ze geen slachthuisbevindingen kregen. "Volgens mij krijgen we al meer

dan vijftientig jaar de bevindingen van onze varkens aan de slachtlijn terug." Het gaat dan niet alleen om technische kengetallen zoals gewicht en spier- en spekdikte, maar ook om afwijkingen die de keurmeesters aan de karkassen vaststellen. Gerard toont de uitslagen van de afgelopen week: "We hebben 100 varkens laten slachten en ze hadden een gemiddelde groei van 859 gram per dag. Natuurlijk kan dit nog beter, want we zitten nog niet op ons streven van 900 gram per dag."

Aanvoer gezonde biggen

Vion koppelt van vijf verschillende aandoeeningen het percentage waargenomen afwijkingen terug naar de mester: het percentage pleuritisgevallen, huidafwijkingen, pootafwijkingen, leveraandoeningen en longaandoeningen. Enkele jaren terug bleek uit slachtljnonderzoek dat er veel topkwabpneumonie voorkwam en het bloedonderzoek op mycoplasma was positief. In overleg met de vermeerderaar dacht Donkers de problemen op te lossen met een strikt toommanagement: minder overleggen, zorgen voor goede biestopname en de tomen bij het spenen bij elkaar houden. De problemen met de topkwabpneumonieën en hoesten bleven. Een mycoplasma-enting gaf wel resultaat: pneumonieën, pleuritis en het hoesten werden blijvend minder. "Onder 10 procent pleuritis is geen echt probleem", zegt Gerard. Dat wordt beaamd door de bedrijfsdierenarts Piet Dirven die

de keuken inmiddels is binnengelopen. "Op dit bedrijf schommelt het percentage pleuritisgevallen meestal tussen 2 en 5 procent en ik heb het afgelopen jaar slechts één keer een uitschieter van 11 procent gezien. Het bleek te gaan om een probleem met het klimaat. Dat is opgelost waardoor de gevallen van pleuritis snel daalden naar een acceptabel niveau." Dirven wijst op de zeer lage dierdagdosering op dit bedrijf. "Over de laatste drie jaar hebben we een ddd van 2,0", vertelt Gerard met lichte trots in zijn stem. "Koppelbehandelingen doen we niet en we hebben een aanvoer van prima gezonde biggen", zegt Jeanne.

Het grote geheim

Jeanne en Gerard roemen de goede band die ze met vermeerderaar Harry Bastiaansen hebben. Op jaarbasis nemen ze circa

Bedrijf Donkers

Gerard en Jeanne Donkers uit het Brabantse Oosteind hebben een vleesvarkensbedrijf. Op twee locaties met in totaal 1.900 varkensplaatsen leveren ze jaarlijks rond 5.500 vleesvarkens af aan Vion. Maatschap Donkers heeft ruim dertig jaar een vaste relatie met een vermeerderaar. De wekelijkse lijst met slachthuisbevindingen worden gebruikt om het management nog verder te optimaliseren.

Keuring van de karkassen.
FOTO: VION FOOD GROUP

5.500 biggen van hem af en ze werken al dertig jaar met hem samen. Gerard ziet die lange samenwerking als 'het geheim' van hun bedrijf: "Ik heb al dertig jaar een een-op-eenrelatie met mijn vermeerderaar en we weten precies wat we aan elkaar hebben. Ik haal met eigen vervoer mijn biggen op en zo heb ik erg vaak contact met mijn vermeerderaar. Er komen geen andere biggen op onze vrachtwagen. Bastiaansen is overgestapt op het 3-wekensysteem. Wij proberen zo secuur mogelijk te werken en onze fokker is uit precies hetzelfde hout gesneden." Dierenarts Dirven doet ook bij de vermeerderaar de veterinaire begeleiding. "Het klopt dat ook Bastiaansen een secuur werkende varkenshouder is. Dat past goed en beide varkenshouders weten wat ze aan elkaar hebben. Zo loopt Donkers tweemaal daags langs alle dieren." Dirven is ervan overtuigd dat de een-op-eenrelatie de diergezondheid sterk ten goede komt. "Over de laatste drie jaar lag de uitval slechts rond 1,3 procent. Dat komt ook door de aanvoer van gezonde en uniforme biggen."

Negatieve prikkels

Even terug even naar de slachthuisbevindingen zoals Vion ze aan Donkers terugsluist. De huidaandoeningen liggen doorgaans rond 1 procent. Goed, aldus Dirven. En ook het percentage aangetaste levers is

Al 30 jaar een vaste vermeerderaar

met een procent of drie laag te noemen. De longaandoeningen en huidaandoeningen zijn met een percentage schommelend rond 2 procent ronduit laag bij Donkers. Jeanne is ervan overtuigd dat het geringe aantal afwijkingen aan de slachtlijn, en dus het geringe percentage zieke varkens, vooral te wijten is aan de manier waarop zij en haar man werken. "We houden van de drie R-en: rust, reinheid en regelmaat. Mijn

man en ik werken volgens vaste protocollen en hopen zo niets over het hoofd te zien. Routine en nog eens routine, daar gaat het om bij het houden van varkens." Jeanne merkt nog op dat ze ervoor moet waken om negatieve prikkels van zichzelf over te brengen op haar varkens. "Ik ben ervan overtuigd dat wanneer ik een slechte dag heb en mijn negatieve humeur overbreng op de varkens, zij daar nadeel van ondervinden. Je moet professioneel blijven."

Vion geeft met zijn terugkoppeling van slachthuisgegevens aan dat de waargenomen afwijkingen aan de slachtlijn een schade van zo'n 35 cent per varken betekenen. Gerard: "Pas boven 50 cent per varken gaan bij mij de alarmbellen rinkelen en ga ik acties ondernemen om de schade te verminderen."

Is er nog een verbeterpunt te bedenken voor het bedrijf? "Jazeker", zeggen Piet en Gerard in koor. "Het vergrootglas ligt momenteel op het drinkwater in de stal. Het circuit kan nog schoner, dus daar werken we met een verbeterde reiniging en desinfectie aan." 🐷

Jeanne en Gerard Donkers:
'We proberen secuur te zijn.'

FOTO: FRANK DE VRIES

